

4/3/20

פרופסור ארבל היקר,

"לפעמים הדברים הקטנים ביותר תופסים את המקום הגדול ביותר בלב שלך." (ציטוט מתוך פו הדב)

התקופה האחרונה שבה טפלת באבינו במסירות מדהימה הייתה מלווה בהמון דברים קטנים....

בראש ובראשונה המסירות שמאפיינת אותך. כן אצלך זו לא קלישאה אלא עובדה קיימת. בכל דקה, בכל שעה היית שם זמין עבורנו לכל שאלה ולכל בקשה. גם אחרי אותו יום קשה, הקפדת להיות שם וללוות את אבא בשיקומו הארוך. כל יום הופעת עם אותו חיוך ועם אותו מבט מרגיע שמשדר אני כאן ואעשה הכל כדי שהכל יהיה בסדר.

למסירות התלוו האחריות והמקצועיות. אחד הדברים שלעולם נזכור לטובה אצלך הוא שתמיד שיקפת לנו את האמת המלאה, אפילו שלא תמיד הייתה נעימה... שיקוף זה עזר לנו להתמודד, להבין ובעיקר להכיל את המצב. מעבר לכך, התחושה כל הזמן הייתה שאתה באמת נלחם למען אבא. אין לך מושג כמה זה מעודד ומרים מורלית משפחה שנמצאת בשבר גדול.

ולכל אלו מתווספים האכפתיות, הסימפטיות, החיוך הנעים, ההקשבה, ההכלה שכל כך מאפיינים אותך.

דע שכל הדברים הנפלאים האלו מרגשים ולא ברורים מאליו.

אז כן איש יקר, בזכות כל אותם דברים ה"קטנים" האלו, שעבורנו הם היו ענקיים, תפסת מקום ענק בלב כל אחד ואחת ממשפחתו של יהודה. וכן, כפי ששמת לב... השבט שלנו גדול ומדובר בלא מעט לבבות מוקירי תודה ומלאי הערכה.

חשוב לנו שתדע כי...

זכינו שאתה הרופא של אבא.

זכינו במקצועיות המופלאה שלך.

זכינו בטיפול עם אכפתיות ורגישות מופלאה.

זכינו בך כאדם מיוחד שתמך בנו בתקופה הזו.

ובעיקר... בזכותך, זכינו באבא.

לעולם לא נצליח לבטא במילים עד כמה אנחנו מודים, מעריכים ומוקירים.

ובכל זאת... אנו רוצים להודות מכל הלב על נתינה ללא גבולות, דבקות במטרה, על אוזן הקשבת והכלה.

ובעיקר המון המון תודה על כך שבימים קשים אלו פינית לנו מקום ענק בליבך.

כן ירבו עוד אנשים כמוך.

מאתנו עם המון הערכה,

כל השבט הענק שעומד מאחורי יהודה תבור.